

plata del Santo fuera conducida por mar hasta Cádiz. Los gaditanos hicieron al Santo á su entrada en el puerto honores de Capitan General.

El edificio, durante estos acontecimientos, se mantuvo cerrado, ménos el tiempo que trascurrió desde el año de 1813 al de 1816 en que sirvió de hospital militar para las tropas españolas. Mas la Santa Casa siguió siempre abierta, y en ella se celebró la misa todos los domingos y fiestas de guardar.

Concluida la guerra, la estatua de plata, alhaja que de entre todas las ocultas se habia salvado, fué trasladada, en virtud de Real permiso que obtuvo la Diputacion de Guipúzcoa, de Cádiz á la iglesia parroquia] de Santa María, de esta Ciudad, y aquí permaneció hasta 1816. Hácia fines de aquel año fué conducida á Loyola en procesion y entregada por la Diputacion á los Padres de la Compañía, que acababan de restablecerse en dicha Santa Casa.

ALOÑAPEKO AGERKERA.

B adarorkizu; orra nun dezun:

V ranza baten gañian

L ora guzien lora nausiya

Z eruko-Erregiña aurrian.

V uspeztu zaitte; agur eiozu:

L a Goñatira jeistian,

E rritar danai esan zayezu

I gotzeko ariñ batian.

Esan zayezu, etorri zaizten

Neke, legorte, gaizkiak,

Erres kenduko ditubela, bai,

Ama Birjiña Mariak;

Berok benetan biotz-damutuz

Ontzen badira guztiak,

Aren Seme Jaun Jaungoikoarekiñ

Egiñik oso pakiak.

Beren bekatu aundiakgatik

Etorri izandu dirala

Errietara gaitz oyek danak,

Ekaitzaldi bat bezala;

Bere eskuban Ama Birjiñak

Jainkoarena daukala;

Bere mantupe-azpira danik

Iñor galdutzen ez dala.

Igo-baño leen Goñatiarrak

Aloñapeko basora,

Aitorturikan bota bitzate

Pekatu danak kanpora:

Erregu eta kanta umillez

Gesalza-albotik jun gora,

Arkaitz-arteko elortegitik

Birjiña Amaren ondora.

Itz-aldi oyek aitu orduko
 Bere biyotza suturik,
Balzategiko artzai gaztea
 Abiatzen da pozturik
 Goñatirako bide-aldera,
 Ta asmo-betean sarturik
 Mendiratzeko erri guzia,
 Bere-ondoren goiturik.

Aloña-atzeko gertakizun au
 Goñatiarrak aitzean,
 Indartsuenak asitzen dira
 Gogoz mendira-nayean;
 Errodrigo-ri jarraiturikan
 Basamortuko bidean,
 Alai dijoaz basorik-baso
 Chara ta sasi artean.

«¡Ara, diote, arriturikan,
 Ara, elorri-arantza!!
 ¡Ara gañean erdi-erdiyan
 Birjiñ-Amaren ekantza;
 Ezkilli dago besangatikan
 Zinzilika ta balantza;
 Besoetako *Jesus-ek* ere,
 Birjiñarena du antza!!...»

Egiten dute estalpecho bat,
 Kantarik *salbe-gozoak*;
 Alkar-aiturik, ustez ederki,
 Amen dituzte asmoak,
 Eramateko Ama Birjiña
 Utzita arkaizte basoak;
 Baña bestera izandu ziran
 Birjiñ-beraren gogoak.

An gelditzen da, mirari andiz
 Adirazirik danori,
 Eliz aundi bat jasorik anche
 Jainko Jesus-en Amari,
 Naiko zuela kristau leyaiak
 Erregutzea berari,
 Graziak andik iñsuritzeko
 Euskal-errira ugari.

Ara ordutik arkaitz-arte
 Agerkeraren lekuba,
 Zeruko-zelai baratza eta
 Lorategizat sortuba:
 An alchaturik San Franziskoren
 Semedi eder santuba,
 Ai da zabaltzen bertute danen
 Usai, lora ta frutuba....

JOSÉ IGNAZIO ARANA-KOAK.

